

ЗАКОН

О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ПО УГОВОРИМА О ДЕВИЗНИМ ДЕПОЗИТИМА ГРАЂАНА ОРОЧЕНИМ КОД ДАФИМЕНТ БАНКЕ, АД, БЕОГРАД, У ЛИКВИДАЦИЈИ, И ПО ДЕВИЗНИМ СРЕДСТВИМА ГРАЂАНА ПОЛОЖЕНИМ КОД БАНКЕ ПРИВАТНЕ ПРИВРЕДЕ ЦРНЕ ГОРЕ, ДД, ПОДГОРИЦА (Пречишћени текст)¹

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин регулисања обавеза по основу неисплаћених орочених девизних средстава грађана по уговорима о депозиту грађана код Дафимент банке, а.д., Београд, у ликвидацији (у даљем тексту: депозити) који су постали јавни дуг Савезне Републике Југославије у складу са чланом 4. Закона о измирењу обавеза по основу девизне штедње грађана ("Службени лист СРЈ", бр. 59/98, 44/99 и 53/2001) (у даљем тексту: Закон).

Члан 2.

Јавни дуг из члана 1. овог закона обухвата неисплаћене орочене депозите, умањене за износ обрачунатих уговорених камата на те депозите и за износ исплата извршених по депозитима до отварања поступка ликвидације над банком из тог члана.

На јавни дуг из става 1. овог члана не обрачунава се камата из члана 3. Закона.

Висина јавног дуга из става 1. овог члана утврђује се на начин и под условима које пропишу владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 3.

Обавеза Савезне Републике Југославије по основу јавног дуга из члана 2. овог закона постаје, од дана ступања на снагу тог закона, обавеза, односно дуг Републике Србије и Републике Црне Горе – сразмерно висини девизних депозита грађана чије је пребивалиште на територији тих република.

ІІ. ДИНАМИКА ИЗВРШАВАЊА ОБАВЕЗА

Члан 4.

Обавезе према грађанима из члана 1. овог закона (у даљем тексту: депоненти) извршавају се у периоду од 2002. до 2004. године, према следећој динамици:

- у току 2002. године – у висини до 280 евра,
- 31. маја 2003. године – у висини до 380 евра,
- 31. маја 2004. године – у висини до 530 евра.

Преостали износ обавеза према депонентима исплаћује се у 12 годишњих рата, које расту по стопи геометријске прогресије од 10% и доспевају сваког 31. маја у периоду од 2005. до 2016. године, а израчунавају се множењем тог износа следећим коефицијентима:

- за 2005. годину – коефицијентом 0,04676332,
- за 2006. годину – коефицијентом 0,05143965,
- за 2007. годину – коефицијентом 0,05658361,

¹ Овај пречишћени текст сачињен је на основу текста Закона о регулисању јавног дуга СР Југославије по уговорима о девизним депозитима грађана ороченим код Дафимент банке, а.д., Београд, у ликвидацији, и по девизним средствима грађана положеним код Банке приватне привреде Црне Горе, д.д., Подгорица ("Службени лист СРЈ", бр. 36/2002) и његових измена објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 101/2005 – др. закон.

- за 2008. годину – коефицијентом 0,06224197,
- за 2009. годину – коефицијентом 0,06846617,
- за 2010. годину – коефицијентом 0,07531279,
- за 2011. годину – коефицијентом 0,08284407,
- за 2012. годину – коефицијентом 0,09112847,
- за 2013. годину – коефицијентом 0,10024132,
- за 2014. годину – коефицијентом 0,11026545,
- за 2015. годину – коефицијентом 0,12129200,
- за 2016. годину – коефицијентом 0,13342120.

Депоненти стичу право на исплату доспелих обавеза из овог члана од дана када се утврди висина обавезе према њима, односно од дана када добију потврду о томе од надлежних органа влада Републике Србије и Републике Црне Горе.

Право на исплату у смислу овог члана, које не укључује обрачунавање и плаћање камате, утврђује се по једном депоненту.

Депоненти имају право на исплату годишње рате у висини од најмање 500 евра – ако су годишње рате из става 2. овог члана мање од тог износа.

Начин и услове издавања потврде из става 3. овог члана утврђују владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

III. НАЧИН РЕГУЛИСАЊА ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ – ОБВЕЗНИЦЕ

Члан 5.

Ради регулисања јавног дуга Савезне Републике Југославије из члана 1. овог закона који је постао дуг Републике Србије и Републике Црне Горе – Република Србија и Република Црна Гора емитоваће обвезнице, које гласе на евро.

Обвезнице из става 1. овог члана емитују се у нематеријалном облику, без купона, појединачно за сваку годину, и региструју код Народне банке Југославије – Завода за обрачун и плаћања – Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности (у даљем тексту: Централни регистар).

Обвезнице из става 1. овог члана гласе на име и преносиве су, а исплаћују се у еврима или, на захтев власника тих обвезница – у динарима.

Основне елементе обвезница, износ емисије, као и услове дистрибуције и наплате тих обвезница, прописују владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 6.

Обвезницама из члана 5. овог закона регулишу се обавезе према депонентима утврђене у смислу члана 4. тог закона – конверзијом депозита депонената у обвезнице.

Регулисање обавеза према депонентима у смислу става 1. овог члана извршава се на начин и под условима које пропишу владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 7.

Вредност извршене конверзије депозита у обвезнице региструје се у Централном регистру – на рачуну хартија од вредности, а депоненту се о томе уручује потврда.

На основу рачуна отвореног у Централном регистру, депонент остварује права из обвезница, и то исплату у роковима из овог закона, пренос власништва, трговину и друга права.

Члан 8.

Ближе услове и начин вршења конверзије депозита депонената у обвезнице у смислу овог закона, начин њиховог књиговодственог евидентирања, као и начин регистрације обвезница у Централном регистру, прописују владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 9.

Промет обвезница емитованих у складу са овим законом је слободан и ослобођен пореза на промет, провизије на платни промет, пореза на капиталну добит, пореза на финансијске трансакције, као и других пореза.

Домаће правно лице и предузетник, домаће физичко лице и грађани на привременом раду у иностранству, као и страно физичко и правно лице, обвезнице из члана 5. овог закона могу куповати и продавати на финансијској берзи за девизе.

Члан 10.

Девизе остварене продајом обвезница у смислу члана 9. став 2. овог закона, домаће правно лице и предузетник и страно физичко и правно лице држе на девизном рачуну.

Девизе из става 1. овог члана, као и девизе остварене наплатом обвезница у року доспећа, страно физичко и правно лице могу слободно трансферисати у иностранство.

Члан 11.

Обвезнице из члана 5. овог закона којима су регулисане обавезе према депонентима могу се, пре рока доспећа, користити за:

- 1) куповину акција предузећа у процесу својинске трансформације, ради продаје друштвеног капитала;
- 2) куповину акција овлашћених банака;
- 3) куповину станова, стамбених објеката, пословног простора, земљишта и друге имовине у државној својини.

Ближе услове коришћења обвезница за намене из става 1. овог члана утврђују власници имовине из тог става.

Члан 12.

Власник обвезница из члана 5. овог закона може у роковима њиховог доспећа, поред плаћања из члана 11. овог закона, плаћати и порез на промет, акцизе, порез на имовину, порез на доходак грађана и порез на добит корпорација.

Члан 13.

Иницијални власник обвезница из члана 5. овог закона може те обвезнице користити пре рока доспећа, и то за плаћање трошкова лечења, за набавку лекова, за плаћање трошкова сахране и у другим случајевима – до износа стварних трошкова, под условима и до износа које пропишу републичке владе.

Иницијалним власником из става 1. овог члана сматра се депонент чији су депозити конвертовани у обвезнице у смислу члана 6. овог закона.

IV. ИЗВОРИ СРЕДСТАВА ЗА ИСПЛАТУ ОБВЕЗНИЦА

Члан 14.

Средства за исплату обвезница у смислу овог закона обезбеђују Република Србија и Република Црна Гора.

Орган надлежан за спровођење поступка ликвидације над банком из члана 1. овог закона дужан је да сву имовину те банке која улази у ликвидациону масу, до висине обавеза те банке према депонентима, пренесе Републици Србији и Републици Црној Гори.

Члан 15.

Средства из члана 14. овог члана уплаћују се на посебан рачун отворен код Народне банке Југославије.

Ближе услове за куповину девизних средстава ради исплате обвезница из члана 5. овог закона утврђује Народна банка Југославије.

V. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О РЕГУЛИСАЊУ ОБАВЕЗА ПРЕМА ГРАЂАНИМА КОЈИ СУ ДЕВИЗНА СРЕДСТВА ПОЛОЖИЛИ КОД БАНКЕ ПРИВАТНЕ ПРИВРЕДЕ ЦРНЕ ГОРЕ, ДД, ПОДГОРИЦА

Члан 16.

Девизна средства која су грађани положили у периоду од 15. октобра 1988. године до 18. марта 1995. године код Банке приватне привреде Црне Горе, д.д., Подгорица (у даљем тексту: Банка приватне привреде) на основу уговора о орочавању девизних средстава на девизну штедњу (у даљем тексту: девизна средства) представљају, у смислу овог закона, јавни дуг Савезне Републике Југославије.

Члан 17.

Јавни дуг из члана 16. овог закона обухвата неисплаћена девизна средства умањена за износ обрачунатих уговорених камата и за износ извршених исплата до дана ступања на снагу тог закона.

На јавни дуг из става 1. овог члана не обрачунава се камата из члана 3. Закона.

Члан 18.

Обавеза Савезне Републике Југославије по основу јавног дуга из члана 16. овог закона постаје, даном ступања на снагу тог закона, обавеза, односно дуг Републике Србије и Републике Црне Горе – сразмерно висини девизних средстава грађана чије је пребивалиште на територији тих република.

Висина дуга из става 1. овог члана утврђује се на начин и под условима које пропишу владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 19.

Обавезе према грађанима који су девизна средства положили код Банке приватне привреде извршавају се према динамици и на начин који су утврђени одредбама чл. од 4. до 13. овог закона.

Члан 20.

Средства за исплату обвезница грађанима који су девизна средства положили код Банке приватне привреде обезбеђују Република Србија и Република Црна Гора.

Орган надлежан за спровођење поступка стечаја над предузећем "Југоскандик", д.д., Београд, у стечају, преко кога су грађани полагали девизна средства код Банке приватне привреде, дужан је да сву имовину тог предузећа из стечајне масе – до висине обавеза према грађанима у смислу члана 17. овог закона – пренесе Републици Србији и Републици Црној Гори.

Средства из ст. 1. и 2. овог члана уплаћују се на посебан рачун отворен код Народне банке Југославије.

Ближе услове за куповину девизних средстава ради исплате обвезница грађанима из става 1. овог члана утврђује Народна банка Југославије.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21.

Новчаном казном од 90.000 до 450.000 динара казниће се за привредни преступ домаће правно или страном правно лице ако девизе остварене продајом обвезница у смислу члана 9. став 2. овог закона не држи на девизном рачуну (члан 10. став 1).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у домаћем правном, односно страном правном лицу – новчаном казном од 3.000 до 15.000 динара.

Члан 22.

Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај предузетник за радње из члана 21. став 1. овог закона.

За радње из става 1. овог члана може се, уз новчану казну, изрећи и заштитна мера забране вршења самосталне делатности, у трајању од три месеца до једне године.

Члан 23.

Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај страном физичко лице ако девизе остварене продајом обвезница у смислу члана 9. став 2. овог закона не држи на девизном рачуну (члан 10. став 1).

VII. ПРЕЛАЗНА И ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 24.

Република Србија и Република Црна Гора обезбедиће посебна средства за банке које преузимају послове у вези са измирењем обавеза према депонентима у смислу овог закона.

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу 4. јула 2002. године.